

Esimesed Pipid Helgi Sallo ja Anu Kaal: rolliga katsetasime võimete piire

"Estonia" teatri legendaarses lavastuses "Pipi Pikksukk" esimeste Pipidena üles astunud Helgi Sallo ja Anu Kaal meenutasid "Päevatees", kuidas nad Pipi rolli said, kuidas roll nende elu muutis ning miks sellest sai "Estonia" kõige menukam lavastus.

"1969. aasta novembris tuli "Estonias" lavastus "Pipi Pikksukk" välja. Selle aasta 14. detsembril saab kuuskümmend aastat täis, kui ma siin majas nühkinud olen," muheles Helgi Sallo, kes koos Anu Kaaluga esimeste näitlejatena "Estonia" legendaarses "Pipi Pikksuka" lavastuses Pipit kehastasid. "'Estonias" on palju aastaid oldud ja see on nagu teine kodu," lisas Anu Kaal.

Sallo meenutas, kuidas Nõmmik tema juurde tuli ja ütles, et hakkab seda lavastust tegema ning küsis, kuidas Pipi roll tema jaoks tundub, "Siis mulle tundus küll, et see on mõeldamatu," ütles Sallo. "Selline suur ja tugeva kondiga nagu ma olen, mis Pipi ma olen, Pipi peab olema ikka pisike kribu naine. Aga kui ma kuulsin, et Anu Kaal hakkab ka Pipit tegema, kes füüsilise poolest sobis Pipiks muidugi ideaalselt, siis ma olin ikka tõeliselt üllatunud ja imestasin ning imetlesin, et sellise hääle ja koloratuuriga lauljanna läheb sellele riskile ja hakkab Pipi rolli tegema."

Helgi Sallo Pipina Autor/allikas: Piret Kooli

Anu Kaal sai idee Pipi rolliks teatri valvelauas

"Ma olin tol ajal ikka lolljulge," naeris Kaal. "Hulljulge on minu puhul veel vähe öelda. Aga Pipi roll tuli nii, et me ikka aeg ajalt istusime teatri valvelauas, ju ma tookord ka seal siis kedagi ootas, ja tuli laulja Marvi Taggo. Ja nagu tema naljad ikka olid, ütles mulle, et teatris tuleb Pipi lavastus, võib olla tahad ka teha. Ja mul käis nagu kell läbi, et see oleks ju nii kihvt roll, miks ma ei tahaks, aga kes mulle seda rolli teha annab."

Paari päeva pärast tuli Nõmmik Kaalu juurde ja küsis, et kas on tōsi, et ta tahaks Pipit teha. "Ma ütlesin, et aga kas ei saaks proovida, ja saigi," meenutas Kaal. "Ma ei kujutanud ette, et Pipi

menu.err.ee

Estonia teater
Teater

nii võhmale võtab. Pärast harjusin ära, ja tegin endale mööndusi. Aga kui palju oli laval jooksmist, ronimist ja igasugu trikke. On üks asi, millest mul on kahju. Nõmmikule oleks võinud kõike rääkida ja temalt kõike küsida, aga mina ei olnud temaga midagi koos teinud, kuigi ta võttis lavastajana kõik vastu, mida sa näitlejana talle pakkusid. Kahetsen seda, et ma olin noorena küllaltki hea hüppenööri hüpaja, miks ma seda küll Nõmmikule välja ei pakkunud? Aga ma ei julgenud."

Anu Kaal Pipina Autor/allikas: Piret Kooli

Sulev Nõmmikult ja Eri Klasilt küsimata jäänud küsimused

Sallo oli Pipi lavastuse tegemise ajaks viis aastat "Estonias" olnud. "Sulev nägi, et rolli on kedagi vaja. Oled teatripalgal, ja midagi pead ju tegema," muheles Sallo. "Ooperilauljat minust ei ole, klassikalist operetti ka veel ei kandnud välja, nii et sellepärast ta lihtsalt pakkus mulle. Ma kunagi ei saanud Nõmmiku enda käest seda küsida, et miks ta mulle seda rolli pakkus, nagu ma ei saanud kunagi küsitud Eri Klasilt, miks ta mu "Estonia" teatrisse katsetele kutsus, aga ma arvan, et ju Nõmmik nägi, et mulle pakuti ühtlaadi rolle ja ta tahtis minuga proovida midagi muud."

"Küll ma olin ta peale pahane, et ta ei lasknud mul Pipina möllata," ütles Sallo. "Kogu aeg tõmbas jälle pidurit. Otsib aga mingit südamesoojust. Võttis aega, enne kui ma taipasin, et miks rõhuda sellele, mis mul niikuinii olemas on, Nõmmik tahtis koore alt kätte saada soojust."

Ülo Vinteri aegade ülene muusika

"Tagantjärgi mõeldes olid ikka paganama hästi need lood kirjutatud ja läbi komponeeritud, orkestreeritud," ütles Sallo lavastuses kõlanud Ülo Vinteri muusika kohta. "Vinteril oli Pipi iseloom nii hästi tabatud ja helikeelde pandud."

Sallo jaoks on lavastuse eredaimad hetked seotud "Spungi" lauluga. "Mõnel etendusel oli ikka tegu, et mitte selle laulu ajal nutma hakata," meenutas Sallo. "Sa võtad ühe sitasitika ja laulad sellele nagu oleks ta su kõige parem sõbranna või ema või vanaema. See oli nii ilus. Ja kui hellalt ja õrnalt orkester veel mängis."

"Spunk oli Pipile nagu laps," ütles Kaal. "Nagu tüdrukud tahavad nukku ja nukuvankrit, seda naiselikku poolt, mis meie sees elab. Pipi leidis selle putuka, et vot see on minu laps."

Sallo kartis lavastuse ajal kõige rohkem katuselt alla hüppamisi. "Kuigi meile olid madratsid alla pandud," lisas ta. "Mu sõbranna oli lasteaia juhataja ja mäletan, et ma istusin tundide kaupa lasteaias ja lihtsalt vaatasin õues mängivad lapsi. Ma ei jõudnud ära imestada, kui ruttu käib lastel ümberkehastumine. Ta on ühes tegevuses ja järgmine hetk juba hoopis teises. Ma siis katsetasin seda laval ka."

"Mul jäi vahel võhmast puudu, kõrgust ma ei kartnud," lisas Kaal. "Kargamist oli hästi palju."

Igavene vabadusvõitleja Pipi

Anu Kaal läks Pipi rolli pealt tööle Milanosse "La Scala" ooperiteatrisse. "Mulle andis Pipi roll rohkem lavalist vabadust, ja pani mõtlema, et miks ma ei võiks endast laval natuke rohkem välja anda."

"Kui ma nüüd tagasi vaatan ja mõtlen, et miks mulle seda Pipi rolli vaja oli, siis pärast seda oskasin ma oma jõudu paremini jagada, sain teada, et olen väga paljudeks asjadeks võimeline, mida ma alguses võib olla endast ei olekski uskunud," ütles Sallo. "Sain teada ka seda, et laval on võimalik hellust ja õrnust näidata ning inimesed võtavad selle vastu."

"Mulle meeldib mõte, et Pipi on vabadusvõitleja," ütles Sallo. "Pipi ju tahtis, et iga inimene võiks olla selline, nagu ta on. Miks peab teda kammitsema. Kui sa ei tee teistele haiget ega häda, miks sa ei või olla selline nagu sa oled? Miks peavad igal pool ettekirjutused olema. Las inimene otsustab ise ka midagi."

Toimetaja:

Annika Remmel

Allikas:

"Päevatee", intervjuueeris Piret Kooli

